

GYAKORNOKNAPLÓK

A Marosvásárhelyi Művészeti Egyetem másodéves teatrológia szakos hallgatóinak itt következő írásai áttételesen azt a kérdést artikulálják, hogy mit csinál a dramaturg, akivé a teatrológus általában lenni készül. A kérdésre adható válasz munkafolyamatról munkafolyamatra változik, így hát folyamatos-befejezett jelen időben értendő: mire e gyakornoki jegyzetek a *Látó* olvasóihoz megérkeznek, Balogh Ádám, Brok Bernadette, Koós Csenge, Tompa Ferenc és Torner Anna más próbatermekben, más alkotócsapatokkal, más minőségben működve minden bizonnyal éppen új válaszokat fogalmaznak meg önmaguk számára. Arról, hogy mely készségeik válhatnak nélkülözhetetlenné az előadás létrejöttében. Hogy milyen típusú feladatokban hasítanak. Kivel inspirálják egymást annyira, hogy vágyjanak máskor is dolgozni vele. Vagy éppen milyen munkaszerveződésben lehetséges számukra önazonosan részt venni. Hiszen, mint azt első éven Visky Andrásnál olvassuk: „Válaszunk elsősorban állásfoglalás egy bizonyos színházi tradíció mellett. Amit a dramaturgról mondani fogunk, az máris ars poetica, és színházunk egészéről szól.” S az egész itt egyaránt értendő esztétikára és etikára, koncepcióra és habitusra, kulturális berendezkedésre és azt lassan átíró, más gyakorlatokra. Valójában ezért fontos újra meg újra feltennünk a kérdést hallgatóként és később is: hogy ne pusztán a magunk művészetével foglalatoskodjunk, hanem mindig ránézzünk a teljes mátrixra. A marosvásárhelyi Tompa Miklós Társulat, a szatmárnémeti Harag György Társulat, a budapesti Örkény István Színház és Radnóti Miklós Színház fogadókészségének, nyitottságának köszönhetően a vásárhelyi teatrológusoknak egytől egyig mértékadó helyzetekben nyílt alkalmuk rákérdezni a színházra és benne lehetséges önmagukra.

Boros Kinga